

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/217

z dnia 28 stycznia 2019 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (i),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, (zwany dalej „Układem o stowarzyszeniu”) ⁽²⁾ wszedł w życie dnia 1 marca 2000 r.
- (2) Od chwili wejścia w życie Układu o stowarzyszeniu Unia w dalszym ciągu wzmacniała swoje stosunki dwustronne z Królestwem Marokańskim i przyznała temu państwu szczególny status.
- (3) Unia nie przesądza kwestii procesu politycznego dotyczącego ostatecznego statusu Sahary Zachodniej, który odbywa się pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych i nie przestała konsekwentnie potwierdzać swojego zaangażowania w rozstrzygnięcie sporu w Saharze Zachodniej, obecnie wpisanej przez Organizację Narodów Zjednoczonych na listę terytoriów niesamodzielnych, aktualnie w znacznej części zarządzanej przez Królestwo Marokańskie. Unia w pełni popiera starania podejmowane przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych i jego osobistego wysłannika na rzecz pomocy stronom w osiągnięciu sprawiedliwego, trwałego i wzajemnie zadowalającego rozwiązania politycznego, które umożliwiłyby samostanowienie ludu Sahary Zachodniej w ramach porozumień zgodnych z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych, które przedstawiono w rezolucjach Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, w szczególności w rezolucjach nr 2152 (2014), 2218 (2015), 2385 (2016), 2351 (2017) i 2414 (2018).
- (4) Od chwili wejścia w życie Układu o stowarzyszeniu produkty pochodzące z Sahary Zachodniej i posiadające świadectwo pochodzenia marokańskiego były przywożone do Unii, korzystając z preferencji taryfowych przewidzianych w stosownych postanowieniach tego układu.
- (5) W wyroku wydanym w sprawie C-104/16 P ⁽³⁾ Trybunał Sprawiedliwości orzekł natomiast, że Układ o stowarzyszeniu obejmuje jedynie terytorium Królestwa Marokańskiego, a nie Saharę Zachodnią, która jest terytorium niesamodzielnym.
- (6) Należy dołożyć wszelkich starań, aby przepływy handlowe, które rozwinęły się na przestrzeni lat, nie zostały zakłócone, ustanawiając jednocześnie odpowiednie gwarancje ochrony w ramach prawa międzynarodowego, w tym praw człowieka, oraz zrównoważonego rozwoju na odnośnych terytoriach. Dnia 29 maja 2017 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z Królestwem Marokańskim w celu ustanowienia, zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości, podstawy prawnej przyznania preferencji taryfowych przewidzianych w Układzie o stowarzyszeniu produktom pochodzącym z Sahary Zachodniej. Porozumienie między Unią

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 16 stycznia 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2.

⁽³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2016 r., Rada/Front Polisario, C-104/16 P, ECLI:EU:C:2016:973.

Europejską a Królestwem Marokańskim stanowi jedyny sposób zagwarantowania, by przywożone produkty pochodzące z Sahary Zachodniej mogły otrzymać status preferencyjnego pochodzenia, ponieważ władze marokańskie jako jedyne są w stanie zapewnić przestrzeganie reguł koniecznych do przyznania takich preferencji.

- (7) Komisja oceniła potencjalne konsekwencje takiego porozumienia dla zrównoważonego rozwoju, w szczególności jeżeli chodzi o pozytywne i negatywne strony przyznania preferencji taryfowych produktom pochodzącym z Sahary Zachodniej w odniesieniu do odnośnej ludności oraz wpływu na wykorzystanie zasobów naturalnych odnośnych terytoriów. Wpływ preferencji taryfowych na zatrudnienie, prawa człowieka i wykorzystanie zasobów naturalnych jest bardzo trudny do zmierzenia, ponieważ ma on charakter pośredni. Trudno jest również uzyskać obiektywne informacje na ten temat.
- (8) Z oceny tej wynika jednak, że w ujęciu ogólnym korzyści dla gospodarki Sahary Zachodniej wynikające z przyznania preferencji taryfowych przewidzianych w Układzie o stowarzyszeniu produktom pochodzącym z Sahary Zachodniej, a zwłaszcza silny bodziec do rozwoju gospodarczego i tym samym społecznego, który zapewnia przyznanie tych preferencji, przewyższają negatywne strony wymieniane w procesie konsultacji, w tym nadmierne wykorzystanie zasobów naturalnych, w szczególności rezerw wód gruntowych, w odniesieniu do którego zastosowano odpowiednie środki.
- (9) Ocenia się, że rozszerzenie preferencji taryfowych na produkty pochodzące z Sahary Zachodniej będzie zatem miało ogólnie pozytywny wpływ na odnośną ludność. Możliwe jest, że ten wpływ utrzyma się, a nawet zwiększy się w przyszłości. Ocena wskazuje, że rozszerzenie preferencji taryfowych na produkty pochodzące z Sahary Zachodniej może wesprzeć warunki inwestycyjne oraz sprzyjać szybkiemu i znaczącemu rozwojowi wspierającemu lokalne zatrudnienie. Istnienie w Saharze Zachodniej działalności gospodarczej i produkcyjnej, którym przyznanie preferencji taryfowych przewidzianych w Układzie o stowarzyszeniu przyniosłoby największą korzyść, dowodzi, że nieprzyznanie preferencji taryfowych zagroziłoby w znacznym stopniu wywozowi z Sahary Zachodniej, w szczególności wywozowi produktów rybołówstwa i produktów rolnych. Ocenia się, że przyznanie preferencji taryfowych powinno również mieć pozytywny wpływ na rozwój gospodarki Sahary Zachodniej dzięki stymulowaniu inwestycji.
- (10) Uwzględniając rozważania dotyczące zgody w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Komisja we współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych podjęła wszystkie rozsądne i możliwe w obecnym kontekście działania mające na celu odpowiedni udział odnośnej ludności, aby zapewnić jej zgodę na to porozumienie. Przeprowadzono szerokie konsultacje, a podmioty społeczno-gospodarcze i polityczne, które wzięły udział w konsultacjach, w większości opowiedziały się za rozszerzeniem preferencji taryfowych przewidzianych w Układzie o stowarzyszeniu na Saharę Zachodnią. Podmioty, które odrzuciły rozszerzenie zasadniczo oceniły, że takie porozumienie potwierdziłoby pozycję Maroka na terytorium Sahary Zachodniej. Z żadnego z postanowień tego porozumienia nie wynika jednak, że na jego mocy uznaje się suwerenność Maroka nad Saharą Zachodnią. Ponadto Unia będzie nadal wspierać – podejmując w tym celu wzmożone wysiłki – proces pokojowego rozwiązywania sporu rozpoczęty i kontynuowany pod egidą Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (11) Na mocy decyzji Rady (UE) 2018/1893 (*) w dniu 25 października 2018 r. podpisano porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczące zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (zwane dalej „Porozumieniem”), z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie.
- (12) Porozumienie przyczynia się do osiągnięcia celów, do których Unia dąży na mocy art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (13) Porozumienie należy zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczące zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (zwane dalej „Porozumieniem”).

Tekst Porozumienia dołącza się do niniejszej decyzji.

(*) Decyzja Rady (UE) 2018/1893 z dnia 16 lipca 2018 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (Dz.U. L 310 z 6.12.2018, s. 1).

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje, w imieniu Unii, powiadomienia przewidzianego w Porozumieniu ⁽⁵⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2019 r.

W imieniu Rady

P. DAEA

Przewodniczący

⁽⁵⁾ Data wejścia w życie Porozumienia zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.